

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VIII. Secundae, ac Tertiae;

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

dum capere posse eos, qui scribendi sunt libros. En tibi Scriptorem de se numero singulari loquentem: quod utique non fecisset, si nomine Ephesinae Ecclesiae, uti volunt, numero plurali supra fuisset usus. Cæterum multa ex hoc Evangelio testimonia depromit Justinus, Johannis ætati proximus, testis locuples, & nulli exceptioni obnoxius. Ejus item auctoritatem usurpat paulo recentior Irenæus. Refert denique Clemens Alexandrinus in libris *κωνσταντινου*, se accepisse à majoribus postremum omnium Evangelistarum Johannem res Christi gestas memoriae prodidisse. Præterea de rerum origine differens Amelius, Platonicus Philosophus, suppar his temporibus, ex Evangelio Johannis, quem celato nomine Barbarum appellat, prima verba usurpat, à Christi licet religione alienus.

Amel. apud Euseb. Præp. libr. 11. cap. 19.
 & ejusdem Epistolarum, Prima,
 Euseb. Hist. libr. 5. cap. 24.

VII. Johanni quoque adscribuntur Epistolæ tres, & Apocalypsis. Primam Epistolam citra controversiam ab universis Christianorum Ecclesiis numquam non admittam fuisse, & Johanni Apostolo tributam, reliqua venisse aliquando in contentionem, deque eorum auctore dubitatum esse tradit Eusebius. Ac è Prima quidem Epistola testimonia sumit Papias, quo nemo melius veritatem illius perspectam habere potuit, quippe qui Johannis fuerit auditor, ut supra dixi. Laudant eandem Irenæus, Tertullianus, Clemens Alexandrinus, Origenes, & reliqua deinceps Ecclesiasticorum auctorum caterva. Inter quos insignis est Dionysii Alexandrini testificatio libro secundo De promissionibus: ab uno siquidem eodemque auctore profecta esse docet Evangelium, & Epistolam Catholicam, quæ Johannis nomen gerunt, idque cum ex verborum ac sententiarum consonantia, tum ex consimili scriptiois genio demonstrat.

VIII. De Secunda, ac Tertia major est discrepatio, nec ea tamen de veritate ipsarum, sed de auctore, quem quidam Apostolum Johannem, nonnulli Johannem alium Presbyterum, Christi itidem discipulum esse volunt, Johannis Apostoli æqualem. Johanni quidem Christi discipulo secundam adscribit Irenæus, & testimonium ex ea recitat. Observatione vero dignum est præter alterum, indidem alibi ab eo depromptum, quod tamen è Prima Epistola petere se ait. En tibi ipsius verba: *Quos & Dominus nobis cavere prædixit: & discipulus ejus Johannes in prædicta Epistola fugere eos præcepit dicens: Multi seductores exierunt in hunc mundum. Qui non confitentur Jesum Christum in carne venisse, hic est seductor & Antichristus.* Quam prædictam appellat Johannis Epistolam, ea est Prima proxime ab eo laudata, cum verba tamen quæ affert jaceant in Secunda. Sane videretur sanctum virum fecellisse locus huic consimilis, qui in Prima extat: *Multi Pseudopropheta exierunt in mundum. In hoc cognoscitur Spiritus Dei. Omnis Spiritus qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus.* Clemens Alexandrinus Johannis majorem Epistolam, hoc est Primam citat. Ex quo efficitur Johannis ejusdem esse reliquas duas, vel alterutram certe, Apostoli nimirum, quem Primæ auctorem esse demonstravimus. Nam si unica Johannis Apostoli haberetur Epistola, cur majorem eam appellaret, qua minorem, nullam auctorem idem dedisset? Has postremas duas cum reliquis Catholicis in censum sacrorum Librorum conjecit idem Clemens in libris *κωνσταντινου*, ut auctor est Eusebius. Tertullianus testimonia ex Secunda, tanquam Canonica, depromit. A multis quidem dubitari ait Origenes, an genuinæ sint Secunda, & Tertia, hoc est an Johannis Apostoli, se tamen id concedere. Dionysius Alexandrinus, ubi de Johannis Apocalypsi disserit, ut eam Johannis alterius ab Evangelista esse probet, à Secunda, & Tertia Johannis Epistolis discrepare ostendit. Sexcentos tulerunt anni sequentes, qui eas Johanni Apostolo absque hæsitacione tribuerunt. Meminerimus præterea eum nos genuinum appellare librum, qui ab eo auctore scriptus est, à quo dicitur esse scriptus, & eo circiter tempore, quo scriptus esse fertur: has autem Johannis Epistolas, cujuscunque sint auctoris, sive Johannis Apostoli, sive alterius Johannis Presbyteri, eo tempore scriptas esse constar, quo feruntur esse scriptæ, cum uterque hic Johannes Christi fuerit discipulus; ab eo autem auctore sunt scriptæ, à quo dicuntur esse scriptæ, Johannis enim Presbyteri præ se ferunt nomen, nec quisquam ab eo scriptas esse negat: is autem, sive sit Apostolus Johannes, sive Johannes alter, certe Johannes Presbyter est, quicumque tandem ille est. Qui etiam incertus esset adhuc & dubius, ita ut olim fuit, (quem tamen Johannem Apostolum esse cum Ecclesia Catholica certum habeo) nihilominus staret nostra sententia; nam cum ab incerto auctore scriptæ essent, & ejusdem auctoris incerti nomen præ se ferrent, fatendum certe esset scriptas fuisse ab eo auctore, à quo vulgo dicebantur esse scriptæ. Atque eadem valere debet ratio ad propugnandam Apocalypseos, Epistolæ ad Ebræos, Secundæ Petri, aliarumque Jacobi & Judæ duarum fidem. Denique, ut Christianis excuterentur duæ illæ Johannis Epistolæ, tam breves illæ sunt & exiguæ, ut sua nihilominus Christianæ Religioni, absque illarum ope, constare possit auctoritas.

Secunda, ac Tertia.
 Iren. lib. 1. cap. 12.
 Iren. lib. 5. cap. 18.

1. Job. 4. 1. & seq.
 Clem. Alex. Strom. 2.

Euseb. Hist. libr. 6. cap. 14.
 Terrull. de carne Christi, cap. 24.
 Dionys. Alex. libr. 2. de pro. missionib.